

M'apassionen els gossos

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

Des de molt petit, m'apassionen els gossos. Un dels primers records que tinc al respecte era quan venien a visitar-nos uns tiets-padrins meus de Barcelona sempre acompanyats de la seva gossa **Diana**, una bonica i afectuosa pastora alemanya. Jo no devia tenir més de 3 anys quan jugava amb la **Diana** i m'ho passava genial. També recordo quan anava en bici a la torre d'uns amics i em passava estones jugant amb els seus gossos. La veritat és que no sé d'on en ve aquesta passió canina. Suposo que, com gairebé tot a la vida, hi ha d'haver una part de l'explicació a nivell genètic i una part més d'entorn, d'aprenentatge. En aquesta línia, de petit quan anava passejant amb el meu padrí Llorenç sempre acariciàvem la majoria dels gossos amb els que ens creuàvem pel carrer. Hàbit que, per cert, li causava algunes bronques de la meva padrina com les bronques que em causa aquest mateix fet a mi unes dècades més tard.

En la meva infància em feia un fart de demanar als meus pares que em comprassin un gos. Sempre em deien que quan jo fos adult ja me'l compraria jo. Tot i que estava plenament convençut que mai me'l comprarien, sempre insistia. I aquest somni es va poder complir quan tenia 21 anys. Ja era adult i encarava la meva part final d'estudis a

Barcelona, el que em permetia estar uns dies a la setmana a Lleida. Recordo perfectament aquell dia, quan l'**Axel**, un preciós pastor alemany s'incorporava a la nostra família. Va ser un dia realment inoblidable. Va formar part de les nostres vides una mica més de 10 anys. Quan ens va deixar va ser un dia molt trist, suposo que només ho podem entendre els que hem passat per això. Fa 8 anys, ja casat i amb fills, la meva dona em regalava el **Bruce**, un preciós pastor alemany (sento devoció per aquesta genial raça). I fa 3 anys vam trobar una gosseta abandonada i ens la vam quedar; la vam batejar com **Cloe**. M'encanta estar amb ells, sortir a passejar, raspallar-los i fer-los carícies. Sempre estan contents, sempre t'alegren el dia quan entres per la porta. Els trobo molt en falta quan no puc estar amb ells, em preocupo quan tenen algun problema de salut i sóc

Aporten grans avantatges a les persones amb les que viuen: fan més exercici, menys estrès, un cor més sa i menys sucre a la sang

plenament feliç quan veig que ells són molt feliços. Tenir gos és realment genial. A part de que m'encanta gaudir-los, els gossos aporten grans avantatges a les persones amb les que viuen. Està demostrat que les persones que tenen gossos es fiquen menys malaltes, són més resistents a les al·lèrgies, fan més exercici, tenen un cor més sa, disminueixen els nivells d'estrès, tenen menys nivell de sucre a la sang... i sobretot són més feliços. Crec que cada cop som més les famílies o persones que opten per tenir un gos amb nosaltres. Sóc un amant d'aquests animals i aprofito aquest espai per demanar als nostres dirigents que donin més suport als gossos: habilitar espais públics per ells, dignificar al màxim les caneres, donar suport a les protectores, fomentar el bon tracte d'aquests animals, perseguir els abandonaments i maltractes... M'encantaria que cada cop més gent volgués compartir vida amb un gos. No obstant, cal ser molt conscients que tenir un gos comporta certs esforços. S'han de cuidar bé, alimentar-los degudament, passejar-los amb freqüència, tenir cura de la seva salut... Tenir gos és una gran responsabilitat i un gran compromís... però alhora també una gran felicitat. Perquè el gos és l'únic ésser viu que t'estima més del que ell s'estima a si mateix.